

Komunikat nr 4

Dziekana Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Szczecińskiego

z dnia 25 maja 2017 r.

w sprawie szkolenia z aplikacji GIS

Szanowni Państwo,

w trosce o rozwój naukowy kadry i podniesienie kategorii naukowej Wydziału Humanistycznego wprowadza się program szkoleń obejmujących obsługę aplikacji GIS. Celem szkolenia jest poszerzenie warsztatu naukowego o nowe metody prezentacji, analizy i upowszechniania danych oraz wyników badań.

Szkolenie wpisuje się w strategię naukową WH na lata 2016-2020.

Czteromodułowe szkolenie (edycja I) jest bezpłatne i adresowane do uczestników studiów doktoranckich oraz pracowników naukowo-dydaktycznych Wydziału Humanistycznego. Obejmuje 48 godzin zajęć i odbywa się w Wydziałowym Centrum Obliczeniowym w godzinach popołudniowych od poniedziałku do czwartku, w terminie **od 5 czerwca do 3 lipca br.**

Liczba uczestników szkolenia jest ograniczona, o przyjęciu decyduje kolejność zgłoszeń. Cztery miejsca są zarezerwowane dla uczestników studiów doktoranckich, po jednym dla każdej dyscypliny. Wniosek o przyjęcie na szkolenie należy przesłać do Dziekanatu ds. Nauki i studiów doktoranckich na adres mfarys@whus.pl **najpóźniej do 1 czerwca br.** (podanie imienia i nazwiska, instytutu, statusu: doktorant/pracownik i wyrażenie woli uczestnictwa w szkoleniu).

DZIEKAN
Wydziału Humanistycznego
dr hab. Urszula Włodarczyk, prof. US

Załącznik do Komunikatu nr 4 Dziekana Wydziału Humanistycznego z dnia 25 maja 2017 r.
w sprawie szkolenia z aplikacji GIS

Dlaczego GIS?

Geografowie kartografowie mawiają, że przestrzeń należy do nich, historycy zaś, że – czas. Te dwa komponenty są obecne we wszystkich badaniach społeczno-humanistycznych, choć bywa, że w sposób mniej lub bardziej uświadomiony. W naszym środowisku niewiele osób orientuje się, że ich połączenie – z wykorzystaniem szybko rozwijających się technologii Systemów Informacji Przestrzennej (ang. GIS) – może przynieść:

- oryginalne wyniki prac naukowych (analiza i wizualizacje),
- dać zaczątek komercjalizacji twórczości w sieci (systemy geobazodanowe),
- przyczynić się do rozwoju tak zwanej Humanistyki 2.0, korzystającej z nowoczesnych narzędzi informatycznych, które na trwałe zagościły w różnych dziedzinach życia: dowodzenie operacjami wojskowymi (rozmişczenie oddziałów, obiektów itd.), zarządzanie kryzysowe (pożary, powodzie), ewidencja (informacje o nieruchomościach), komunikacja miejska (taksówki), nawigacja „cementarna” (znajdź grób bliskiej osoby), monitoring zjawisk klimatycznych, społecznych, zasobów etc.

Nie ulega wątpliwości, że przestrzeń jest od dawna obecna:

- w badaniach historycznych (np. analiza rozwoju osadnictwa średniowiecznego),
- badaniach socjologicznych (np. analiza występowania patologii społecznych w tkance miejskiej),
- politologicznych (np. analiza zmian preferencji politycznych na danym obszarze),
- pedagogicznych (np. analiza miejsc wymagających opieki lub nadzoru w gminie bądź okręgu kuratorskim),
- nad bezpieczeństwem (np. analiza miejsc potencjalnego zagrożenia w obszarze metropolitalnym),
- kognitywistycznych (np. analiza powstawania map mentalnych w kontekście działania zmysłów, mózgu i umysłu),
- literaturoznawczych (np. analiza wędrówek bohaterów literackich).

